

VUs Thomas Banke i RÆSON:

Et angreb på demokratiet ét sted...

”Et angreb på demokratiet et sted, er et angreb på demokratiet alle steder”. Dén sætning skal være grundstenen i et nyt værdigrundlag for FN. Det mener VUs udenrigspolitiske ordfører Thomas Banke, der i dag i RÆSONs Valgserie udstikker VUs bud på valgets væsentligste temaer. RÆSON har også bedt ham beskrive hvordan Danmark ser ud i 2010 hvis oppositionen vinder valget.

Af Thomas Banke
Udenrigspolitisk ordfører for Venstres
Ungdom

VI LEVER i en globaliseret verden. En verden hvor udfordringerne for et lille land som Danmark bliver større og større. Det industrielle erhvervsliv flytter arbejdspladser ud af landet med skræmmende hastighed; flere højtuddannede danskere ser muligheder i andre lande og flytter dertil, og kravene til den generelle befolknings faglige kompetencer bliver større. ”Vi skal leve af viden”, siger politikerne. Og vi er nu vidner til en valgkamp, hvor uddannelse og forskning har høj prioritet hos de politiske partier. I Venstres Ungdom er vi enige i, at uddannelse og forskning er vejen frem, men der er også andre politiske områder der har en hel vital betydning for Danmarks evne til også i fremtiden at være et fungerende velfærdssamfund.

Uddannelse

Venstres Ungdom hylder det enkelte menneskes ret til at være selvstændigt fungerende - derfor skal uddannelsessystemet også indrettes herefter. Vi har de seneste tre år haft en regering, der har ført en ambitiøs og visionær uddannelsespolitik; Folkeskolen er blevet mere åben og effektiv. Gymnasierne er blevet mere fleksible og mangfoldige, og voksenuddannelserne har fået tilført flere ressourcer. Samtidig har man omlagt SU'en, således at de enlige mødre får dobbelt så meget, og dermed får et øget incitament til at tage en uddannelse.

Vi er yderst tilfredse med vores regerings uddannelsespolitik. Der er skabt mere kvalitet, mere åbenhed og mere fokus på den enkelte i uddannelsessystemet. Det er rationel politik i et land, der i fremtiden skal leve af viden og faglige kompetencer.

Faktum er jo, at vi i
Danmark har fejluddannet
flere generationer.

Fremtidens uddannelsessystem skal rumme flere muligheder for fokus på den enkelte elev. Vi er forskellige som mennesker og har derfor også forskellige behov. Derfor må man anerkende at tiltag som differentieret undervisning er fornuftige. Ydermere skal vi være bedre til at rådgive eleverne ud fra et kendskab til deres

faglige evner og interesser. Vi skal tillade os at lave flere prøver på tidlige klassetrin i folkeskolen, som skal give lærerne en viden om den enkelte elev, og udfra dét rådgive forældre og elev om den mest optimale uddannelsesretning i fremtiden. Faktum er jo, at vi i Danmark har fejluddannet flere generationer. Se bare på de mange arbejdsløse IT-uddannede i slutningen af 90'erne. Eller de mange arbejdsløse ingeniører i dag. Det skyldes bl.a. en dårlig planlægning i uddannelsessystemet, og det skyldes at vi ikke har været gode nok til at rådgive de enkelte elever. Vi skal være bedre til, at tilpasse koefficienterne og vi skal være langt stærkere når det gælder rådgivningen. Det sker bedst gennem en model, hvor de mennesker som arbejder i uddannelsessektoren får mest mulig indflydelse på anvendelsen af ressourcerne.

Forskning (Svar på CDU's indlæg).

Danmark er et af verdens førende lande hvad angår forskning indenfor bl.a. medicin og alternativ energi. Vi hilser med stor tilfredshed Venstres valgløfte om, at ville gøre danskerne til verdensmestre i viden velkommen. 10 mia. til uddannelse og forskning er en rigtig og nødvendig investering. Hvordan disse midler skal prioriteres vil vi fra politisk side som udgangspunkt ikke blande os i. Vi tror på decentralisering. Derfor vil vi overlade ansvaret for prioriteringen af midlerne til de aktører der besidder den nødvendige faglige kompetence. Deres vurdering må være mere rigtig og faglig bevidst end politikernes.

Hvordan forskningsmidlerne skal prioriteres vil vi fra politisk side som udgangspunkt ikke blande os i.

Skatten

Regeringen har ført en historisk skattepolitik. Venstre gik til valg i 2001 på et løfte om et oprigtigt skattestop, der nu har varet i over 1100 dage. Ingen smarte formuleringer der dækkede over en skjult mulighed for at pålægge flere

afgifter og skatter. Og man er gået videre end det – og givet danskerne reelle skattelettelser for 9 mia. kr. Og det virker! Beskæftigelsen er gået frem med ca. 17.000 de seneste måneder.

Skattepolitik handler om frihed og det handler om at give danskerne mere økonomisk handlemulighed. Og det handler om mere end det. Det handler om at skabe beskæftigelse og dynamik – ved at skabe incitamenter til at gøre noget, til at tage arbejde.

Venstre Ungdom ser store perspektiver i regeringens skattepolitik. Danskerne kan prale af at være udsat for verdens højeste skattetryk. Det er ikke vejen frem når vi skal sikre velfærdsstaten i fremtiden. Faktisk er de skattepolitiske forskelle mellem regeringen og oppositionen et ideologisk opgør. Ét opgør mellem dem der vil styre og de der vil give friheden tilbage til borgerne. Venstre vil give danskerne mere økonomisk handlefrihed - gennem et løfte om, at ingen afgifter eller skatter pålægges dem i en ny regeringsperiode. Det er en klart defineret garanti for, at borgerne vil opleve samme skattepolitik de næste fire år som i de forrige tre. Som ung er det yderst tilfredsstillende, at se hvordan det bedre og bedre kan betale sig at arbejde. Det giver fornyet optimisme for de mange under uddannelse, som skal indtræde på arbejdsmarkedet i fremtiden. De skal nemlig kunne se fremtidsperspektivet i, at det kan betale sig at tage en uddannelse. Ligesom de mange der er på arbejdsmarkedet skal kunne mærke, at dét at stå op om morgenen og knokle hele dagen faktisk i sidste ende er en god ting. En god ting fordi man med Venstre i regeringen bliver sikret mere økonomisk handlefrihed gennem skattepolitikken.

Et skattestop og skattelettelser er vejen frem. De Radikale og Socialdemokraterne er dog også ambitiøse på området, de har nemlig lovet et skatteloft - og i forlængelse deraf skattelettelser. Men hvis man undersøger metoden i dette initiativ, bliver man klar over at det netop er et skjult løfte som ingen garantier giver. Faktisk behøver man blot at spørge sig selv:

- Kan man risikere en ny pinsepakke? Ja! det kan man!
- Kan man anlægge nye afgifter i et enormt omfang? Ja ,det kan man!
- Kan kommunerne hæve skatterne? Ja, de kan de!
- Kan man brandbeskatte erhvervslivet? Ja, det kan man!

- Kan man brandbeskatte boligejerne? Ja, det kan man!

R og S' alternativ er faktisk slet ikke et reelt alternativ! Det er nok nærmere et falsk dække for at kunne føre præcis den samme skattepolitik som i 90'erne. Mogens Lykketoft udtalte i 2003 til Jyllands-Posten: *"Efter ni år i regeringen blev vi [den Socialdemokratiske regering i halvfemserne] oplevet som slidte, fantasiløse og ideologisk fastlåste. Der var noget om snakken"*. Venstres ungdom er for en gangs skyld helt enige med Lykketoft. Skatteloftet er ikke udtryk for nogen ny socialdemokratisk genialitet. Nej, det er et løfte som umiddelbart ligner en flot indpakket gave til befolkningen. Men når man pakker den ud, finder man hurtigt ud af at indholdet nok nærmere skulle have sin plads på hylden for hadegaver i en spøg og skæmt-butik.

Udenrigspolitikken generelt

Udenrigspolitikken er ikke rigtigt på dagsordenen under den aktuelle valgkamp. Forklaringen skal nok findes i, at adskillige vælgerundersøgelser fastslår, at vælgerne ikke prioriterer de udenrigspolitiske spørgsmål højt. Man er meget mere optaget af skattepolitik, ældrepolitik og andre generelle spørgsmål om velfærdssamfundet. Der er en klar indenrigspolitisk interesse hos vælgerne, og det gør at udenrigspolitikken skubbes i baggrunden i valgkampen. Der er dog udenrigspolitiske spørgsmål som faktisk er væsentlige at forholde sig til, også selv om nationen er i valgkamp om den fremtidige indenrigspolitiske kurs:

Valget i Irak

Søndag d. 30/1 var der et frit demokratisk valg i Irak: på forhånd havde mange stillet spørgsmålstejn ved om det var fornuftigt og i øvrigt sikkerhedsmæssigt forsvarligt at gennemføre valget som situationen på nuværende tidspunkt er i Irak. Lad mig sige det helt klart: Det var fornuftigt – og nødvendigt.

Valget i Irak er blevet betegnet som en succes. Faktisk er mange observatører gået længere end det - de har udtalt at bl.a. valgdeltagelsens størrelse må siges at være langt bedre end forventet. Til trods for massive trusler på livet

valgte mange irakere altså i demokratiets navn, at trods oprørernes tyranni og benytte deres demokratiske ret. Der har siden koalitionen intervention i Irak i 2002 været store spekulationer i det danske politiske liv, om hvorvidt irakerne overhovedet ønskede demokrati og koalitionen tilstedeværelse. Mon ikke vi nu - på tværs af partifarve - kan sige, at valgets forløb slog et klart svar fast: Det gjorde de - og det virker!

Sandheden er jo nok, at ingen befolkninger ønsker undtagelsestilstand og krig. Og at ingen civile ønsker andre landes soldater i deres "hjem". Men nogle gange må vi blot acceptere, at fred og frihed kun skabes og sikres af konsekvent handling. Vi var villige til at kæmpe for disse værdier i Irak og vi var villige til tage de store ofre. Nu har irakerne kvitteret for vores initiativ – og de har i demokratiets navn taget første spadestik til et frit, stabilt og dynamisk Irak.

Oprørernes daglige angreb på koalitionsstyrkerne og den irakiske civilbefolkning er ikke blot kujonagtige handlinger mod den demokratiske proces. Det er faktisk også generelle angreb på helt universelle værdier som frihed, frisind og gensidig respekt for forskellige politiske overbevisninger. Dét, ekstremisterne i Irak ønsker er netop at anfægte retten til at tro, tænke og tale. Og det viser om noget at vores tilstedeværelse er berettiget og nødvendig. Således cementerer terroristernes ekstreme virke i Irak at vi i 2002 træf en rigtig beslutning ved at indtræde i den fredsbevarende koalitionsstyrke. Det må efterhånden gå op for borgerne i Danmark, hvilken hverdag irakerne faktisk havde under Hussein-regimet. Se bare på de kyniske blodsudgydelser der hver dag finder sted. Det er resterne af Saddam Husseins fundamentale organisation som forårsager dette, og det viser jo netop vi er det rigtige sted og at vi kæmper den rigtige krig.

**Vi tillader os at sikre
friheden til at tro, tænke og
tale. Det ansvar har vi pålagt
os, og det ansvar vil vi ikke
løbe fra.**

Gennemførelsen af det frie valg handlede om at sende et klart signal som ikke kan misforstås. Ét

signal som er langt stærkere end det oprørerne forsøger at sende: Vi er i Irak for at skabe demokrati, stabilitet og frihed. Og vi giver hermed en garanti til irakiske civilbefolkning om, at vi fastholder vores indsats for at sikre deres rettigheder. Vi vil ikke blande os i, hvordan man lever sit liv som iraker, men vi tillader os at sikre friheden til at tro, tænke og tale. Det ansvar har vi pålagt os, og det ansvar vil vi ikke løbe fra. Oprørerne og terroristerne skal forstå, at deres kamp mod skabelsen af et nyt demokratisk Irak er nytteløs. Og det stærkeste signal vi kunne sende i den forbindelse var netop at afholde de frie valg som planlagt.

Hvis vi nogensinde skal skabe et værdibaseret fundament for FN, er det helt vitalt at vi statuerer et eksempel i Irak. "Spillet om intervention i Irak" tog 13 år, og de mange resolutioner der blev stillet havde ingen virkning. Det viser at snak i FN's sikkerhedsråd ikke løser nogen konflikter eller civile lidelser. Kun konkret handling virker på fundamentalistiske tyranner. FN anslog at Irak under Hussein var dét i verden, hvor flest bortførelser og drab på politiske personer fandt sted. Samtidig kunne man fremvise forfærdelige statistikker, som tydeliggjorde konsekvenserne af Hussein-regimets økonomiske prioriteringer: De penge der blev anvendt til paladser, statuer og militær kunne være blevet brugt på vedligeholdelse og bebyggelse af sygehuse, skole og læger. Det kostede hvert år tusindvis af uskyldige børn og civile livet. Dét er derfor vi er i Irak i dag. Fordi vi ikke længere kan acceptere den form for tyranni og undertrykkelse. Og dét er en værdig og human retfærdiggørelse af koalitionen tilstedeværelse i Irak.

Den fremtidige kurs mod "slyngelstater"

En journalist talte for nylig om, at USA har planer om et angreb på Iran, og måske efterfølgende en invasion af Syrien. Jeg vil godt sige, at jeg på ingen måder har den opfattelse at Bush i en nær fremtid vil føre krig i nogen af ovennævnte lande. Til gengæld må det være et mål i hans kommende regeringsperiode, at fremme en fornyelse af FN's sikkerhedsråd. Sagen er, at vi ikke kan kæmpe en ny krig uden et bredt internationalt engagement og mandat. Såvel økonomisk som politisk ville det være hovedløst med en ny intervention i Syrien eller Iran.

Såvel økonomisk som politisk ville det være hovedløst med en ny intervention i Syrien eller Iran.

Modifikationen og fornyelse af FN's sikkerhedsråd er en forudsætning for, at anlægge en ny international kurs i udenrigspolitikken. Vi må skabe et fundament for en bred international enighed om hvilke værdier vi er villige til at gå i krig for – og det skal ske gennem formuleringen af et fælles værdigrundlag i FN. En international værdidiskussion er yderst svær at nå til enighed i, da verdens lande jo ikke er bygget på samme kultur og religiøse værdisæt. Vi må dog kunne antage, at langt størstedelen af FN's medlemslande hylder demokratiet og retten til tro, tænke og tale. Hvis vi kan lave en global pagt om, at forsvare disse værdier hvor end de måtte være under angreb, så har vi et nyt stærkt fundament i FN's sikkerhedspolitiske struktur. Det ville erstatte de nuværende interessekonflikter mellem de stærke stater, og sikre at vi i verden kan skabe udvikling og velstand i lande som i dag har ringe udsigter til samme. Sagen er, at vi skal nå frem til en retorik der hylder sætningen, "*Ét angreb på demokratiet et sted, er et angreb på demokratiet alle steder*".

Danmark i 2010 hvis R og S vinder valget

Nu ligger ikke rigtigt til Venstres Ungdom at føre skræmmekampagner mod oppositionen, vi vil hellere fortælle vælgerne hvad vi vil, og derefter få en saglig diskussion om hvorfor. Men man kan nu godt gætte lidt på hvordan Danmark vil se ud hvis R og S skulle vinde det aktuelle valg.

Lykketoft har flere gange tilkendegivet hans foragt for det frie valg i ældreplejen. Derfor må vi antage at han vil nedlægge den ordning regeringen har lavet, som går ud på at man som pensionist selv kan have indflydelse på den hjemmehjælp man modtager. De 20.000 mennesker som i dag har valgt privat hjemmehjælp frem for det offentlige kan altså se frem til at "gå tilbage i tiden" - til dengang hvor politikerne vidste bedre og hvor det offentlige var den eneste mulighed uanset om man var tilfreds eller ej.

Tidligere i artiklen her er nævnt forskellene mellem oppositionen og regeringen når det gælder skattepolitik. Der kan vist derfor kun knyttes en lille kommentar hertil: Med Venstre får man et skattestop og med Socialdemokraterne kan vi se frem til et skattehop.

Hvis man læser Socialdemokraternes udspil ”Made in Denmark”, kan man se at oprettelse af 50.000 nye arbejdspladser skal finansieres bl.a. ved en brandbeskatning af erhvervslivet samt et pæn stigning i topskatten. Vi tror ikke på at det er vejen frem. De arbejdspladser man skaber vil blive udlignet af de der forsvinder, som følge af yderligere beskatning af det private erhvervsliv. I 2010 med R og S ved magten, får vi nok en ny næse af velfærdskommissionens medlemmer, som fremhæver det tåbelige i at skabe for mange offentlige arbejdspladser i forhold til private nu, hvor velfærden i forvejen var og er under pres.

Generelt er den værdibaserede debat meget interessant, når vi taler om forskellen på Venstre og Socialdemokratiet. Vi er af den opfattelse at moderne mennesker bedst selv kan varetage og bestemme over eget liv. Socialdemokraterne derimod synes at ”vide bedst” hvad angår fordeling af skat, hjemmehjælp og børnepasning. I 2010 vil politikerne derfor stadig indtage rollen som ”skriftkloge” hvis R og S vinder valget – og den bedrevidenhed, vi i 90’erne oplevede fra flertallet i Christiansborg, vil altså igen danne rammerne om den almene danske borger.

Thomas Banke (f.1981) er udenrigspolitisk ordfører for VU og formand for VU i Fredericia, fritvalgt medlem af bestyrelsen i Venstre i Fredericia og formand for lokalforeningens kommunalpolitiske kontaktudvalg. Dertil medlem af Ungdommens hus i Fredericias repræsentantskabs forretningsudvalg. Han er stud. Cand. Scient. Pol. ved Odense Universitet (2003 - ?).